ՊՈՐՁԱՐՈՒԱԾ ՍԻՐԵ

ԱՆՍՊԱՍՈՒԱԾ ՄԱՀ

ԵՐԿՈՒ ՕՐՈՐՈՑԱԾ ՄԱՐԴՈՒ

Ա.

ԻՄՈՒ ԿԱՐԾԻՔՆԵՐՈՎ

ՏԱՐՕՐԵՆԱԿԱՆ ՄԸ

Ինչպես կրնան ծանր տիպե՛ր մը ծլած ըլլալ...

— Երեք ժամ է, որ կը դիտեմ զինքը, ու ամեն անգամ ալ նոր բան մը կը գտնեմ անոր դէմքին վրայ, որ ինծի համար անծանօթ է. ու է՛լ աւելի կը զարմանամ, որ ինծի կրնայ այսքան ծանօթ թուիլ։ Ես կը հաւատամ, որ ան ալ ինծի նայած է ուշադրութեամբ մը, որ ինծի համար անհասկնալի է։ Ինչո՞ւ ան ինծի համար ծանօթ է, ինչո՞ւ ես անոր համար անծանօթ չեմ։ Ինչո՞ւ մենք երկուքս ալ կը զգանք, որ մեր միջեւ ինչ-որ կապ մը կայ, որ մեզ կը ստիպէ, որ մենք մեզ ծանօթ համարենք։ Ինչո՞ւ ես կը զգամ, որ ան ինծի համար ունի ինչ-որ խորհուրդ մը, որ ես չեմ կրնար հասկնալ։ Ինչո՞ւ ան ալ ինծի նայած է այդ նոյն ուշադրութեամբ, որ ես կը նայիմ անոր։ Ինչո՞ւ ան ալ կը զգայ, որ ես ինծի համար անհասկնալի եմ։ Ինչո՞ւ ան ալ կը զգայ, որ ես ինծի համար ունի ինչ-որ խորհուրդ մը, որ ինք չի կրնար հասկնալ։

Ես կը հաւատամ, որ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՇԱՐԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՇԱՐԱՆԻ ՍՏՈՐԱԳՐԱՏԱՆԻՆ

Տպարանի մասին. Ինչպէս յայտնի է, Հայկական Հուշարանի տպարանը ունի 3 տպագրական մեքենայ, 2 շարժական տառատուփ, 1 ձեռքով մեքենայ եւ 1 գրքակապական մեքենայ։ Տպարանը ունի 1 մեծ եւ 1 փոքր սենեակ։ Տպարանի մէջ կան 33 տարբեր չափի տառատեսակներ։ Տպարանը ստացել է Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներից։ Տպարանի վարիչն է Ստեփան Ալեքսանդրեան։

Հրատարակութիւններ։ Հայկական Հուշարանի հրատարակութիւնների ցանկը կազմուած է 1894 թուականին։ Ցանկում մտած են 1882 թուականից մինչեւ 1894 թուականը հրատարակուած գրքերը։ Ցանկում մտած գրքերի թիւը հասնում է 150-ի։ Ցանկը կազմել է Ստեփան Գալֆայեանը։ Ցանկի մէջ մտած են հետեւեալ գրքերը. «Ազգային Սահմանադրութիւն» (1882), «Ազգային Ժողովներ» (1882), «Ազգային Ներկայացուցիչներ» (1882), «Ազգային Վարչութիւն» (1882), «Ազգային Պատգամաւորներ» (1882), «Ազգային Ընտրութիւն» (1882), «Ազգային Ընտրողներ» (1882), «Ազգային Ընտրելիներ» (1882), «Ազգային Ընտրական Ցուցակ» (1882), «Ազգային Ընտրական Կանոնադրութիւն» (1882), «Ազգային Ընտրական Կանոնագիր» (1882), «Ազգային Ընտրական Օրէնսդրութիւն» (1882), «Ազգային Ընտրական Օրէնք

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՎԱՆԴԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՎԱՆԴ — Ամէն օր առաւօտուն։ — Հրատարակչատուն՝ Ս. Ղազարու վանքին մէջ։ Հեռաձայն № 231։ Հասցէ՝ Վենետիկ, Ս. Ղազար։ — ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՎԱՆԴ — Ogni mattina. — Tipografia: Isola di S. Lazzaro. — Indirizzo: Venezia, Isola di S. Lazzaro.

ՏԱՐԵԿԱՆ ԲԱԺԻՆՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Ինչպէս ծանօթ է մեր ընթերցողներուն, Ս. Ղազարու վանքին մէջ կը գտնուին Մխիթարեան միաբանութեան տարեկան ընդհանուր ժողովները։ Այս տարի ալ ժողովը գումարուեցաւ վանքին մէջ, 1907 թուականի Սեպտեմբեր 21-ին։ Ներկայ էին 41 հոգի։ Ժողովի նախագահութիւնը ստանձնեց Ա. Գրիգոր Տէր-Մկրտիչեան։ Ժողովի քարտուղարներ ընտրուեցան Ա. Ղեւոնդ Ալիշան եւ Ա. Գաբրիէլ Ասլանեան։ Ժողովի նախագահը կարդաց Ա. Ղեւոնդ Ալիշանի տարեկան զեկուցումը, որ կը վերաբերի 1907 թուականի ընթացքին։ Ան կը պարունակէ հետեւեալ տեղեկութիւնները։

Վանքին մէջ կը գտնուին 27 միաբաններ։ Անոնց 21-ը կը բնակին Վենետիկ, 2-ը՝ Փարիզ, 1-ը՝ Վիեննա, 1-ը՝ Հռոմ, 1-ը՝ Պոլիս։ Ամէնէն ծերը 86 տարեկան է, ամէնէն երիտասարդը՝ 28։ Միաբանութեան մահուան տարեթիւը 1907 թուականին 3 հոգի է։ Ա. Ղեւոնդ Ալիշան, Ա. Գաբրիէլ Ասլանեան եւ Ա. Ղեւոնդ Տէր-Մկրտիչեան։ Ա. Ալիշան ծնած է 1820 թուականին, Ասլանեան՝ 1834-ին, Տէր-Մկրտիչեան՝ 1837-ին։ Ա. Ալիշան ձեռնադրուած է 1843-ին, Ասլանեան՝ 1858-ին, Տէր-Մկրտիչեան՝ 1860-ին։ Ա. Ալիշան 64 տարի, Ասլանեան 49 տարի, Տէր-Մկրտիչեան 47 տարի ծառայած է Մխիթարեան միաբանութեան։ Ա. Ալիշան 1848-ին եղած է Վենետիկ, Ասլանեան՝ 1858-ին, Տէր-Մկրտիչեան՝ 1860-ին։ Ա. Ալիշան 1848-էն ի վեր, Ասլանեան՝ 1858-էն ի վեր, Տէր-Մկրտիչեան՝ 1860-էն ի վեր անընդհատ կը բնակին Վենետիկ

ՀԱՅ ՄԱՐԴԸ ԵՎ ՆՐԱ ԱՇԽԱՐՀԸ

ԵՐԿՈՒ ՏԱՍՆԵԿ

Ա. ՄԱՐՏԻՆ

«Ամերիկյան հայազգի գաղութներ» հոդվածների հեղինակը, որ ստորագրում է Ա. Մարտին, ամերիկահայ հանրային գործիչ է, որ մեծ ուշադրություն է դարձրել հայ գաղթականության հոգևոր ու մշակութային կյանքի կազմակերպման հարցերին։ Նրա հոդվածները հրատարակվել են «Արձագանք» ամսագրում։

— Ամերիկահայ գաղութների կարիքների մասին խոսելիս, ես կարծում եմ, որ ամենից առաջ պետք է նկատի ունենալ հայ գաղթականության հոգևոր պահանջները։ Ամերիկահայ գաղութների մեծ մասը կազմված է գյուղացիներից, որոնք ոչ միայն ոչ մի կրթություն չեն ստացել հայրենիքում, այլև ամերիկյան պայմաններում ամբողջովին կորցրել են իրենց ազգային դիմագիծը։ Ամերիկահայ գաղութների մեծ մասը կազմված է գյուղացիներից, որոնք ոչ միայն ոչ մի կրթություն չեն ստացել հայրենիքում, այլև ամերիկյան պայմաններում ամբողջովին կորցրել են իրենց ազգային դիմագիծը։